

Zygota

vždycky když zapomínáš
kudy se schovat
když se ti přestávám zdát
zkoušíš mě pojmenovat

zpod kůží sebou trhám ven
v náručích z kamene
někam kde na svůj vlastní sen
nikdo si nevzpomene

tou cestou ven si vybírám
ze všech svých moří
na sucho odkud nikdo sám
nikam se neponoří

ze všech ohňů mi mávají
tam kam se musí
břehy mě k sobě lákají

kolik je kroků tolikrát
stojím kde jsem chtěla vždycky stát
svět se mi přestává zdát

začínám existovat